

.....
MILJØMINISTERIET

Den 1. november 2004

Miljøministerens besvarelse af Alm. del - spørgsmål nr. 73 stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål 73

Ministeren bedes redegøre for Skov- og Naturstyrelsens praksis med hensyn til at ophæve eller indskrænke skovbyggelinjer.

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har svaret følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Formålet med ministerens hjemmel i naturbeskyttelsesloven (der er delegeret til Skov- og Naturstyrelsen) til at ophæve/indskrænke naturbeskyttelseslovens bygge- og beskyttelseslinjer er at tilvejebringe en administrativ lettelse for myndighederne, hvor man erstatter en række konkrete dispensationer med én administrativ sagsgang, en samlet ophævelse. Dvs. at ophævelse/indskrænkning kan komme på tale i forbindelse med f.eks. parcelhusområder, der opføres på grundlag af en lokalplan.

Lovens hovedprincip er fortsat, at der søges konkret dispensation hos amt eller kommune med ankemulighed til Naturklagenævnet. Hvis der ikke er tale om lokalplaner med et større antal successive byggemuligheder, afviser styrelsen en ansøgning og henviser kommunen til lovens hovedprincip om konkret dispensation. Sager af denne karakter kan være institutionsbyggerier, hotelbyggerier og lokalplaner for et mindre antal huse.

Styrelsen afviser med samme begrundelse endvidere at ophæve bygge- og beskyttelseslinier, hvor der er tale om enten meget ekstensiv arealanvendelse, f.eks. sommerlande, oplevelsesparker, idrætspladser, vindmølleparker, P-pladser, campingpladser, materiel- og oplagspladser o.lign., eller hvor udnyttelsen er midlertidig, f.eks. lossepladser eller deponeringspladser.

Når styrelsen afslår at ophæve en linje, helt eller delvis, vil det fremgå, om det skyldes, at kravet om administrativ lettelse ikke er opfyldt, at lokalplanen er for upræcis, eller om det skyldes, at man ikke finder det foreneligt med beskyttelseshensynet at ophæve linien eller kun vil ophæve den delvis.

Skov- og Naturstyrelsens beslutning om ophævelse/reduktion af skovbyggelinjen er baseret på en afvejning af hensynet til planlagt bebyggelsesudvikling, der foregår i sammenhæng med det eksisterende bymønster, overfor hensynet til den landskabelige oplevelse af skoven og hensynet til skovbrynet. Styrelsen er normalt tilbageholdende med hensyn til ophævelse af bygge- og beskyttelseslinjerne, hvis der er stor lokal uenighed og diskussion om lokalplanforslaget. I disse tilfælde finder styrelsen, at det kan være forkert at fravige lovens hovedprincip, nemlig at beskyttelseslinjer fraviges ved dispensation meddelt af amt eller kommune, der kan påklages til Naturklagenævnet.

Skovbyggelinjen har altid været administreret mere lempeligt end sø- og åbeskyttelseslinjen. Det gælder både dispensationspraksis og styrelsens ophævelsespraksis. Det skyldes, at skovbyggelinjen oprindeligt var en censurbestemmelse, hvor man ikke kunne afslå byggeri, men kun stille krav til placering og udformning. Fortidsmindebeskyttelseslinjen og ikke mindst strandbeskyttelseslinjen administreres derimod særdeles restriktivt.

I normale tilfælde af kontinuerlig byudvikling vil skovbyggelinjen blive ophævet, dog således at der altid bibeholdes en afstand til skoven. Afhængig af skovbrynets/skovens karakter kan der f.eks. ved høj, gammel løvskov friholdes 30-40 m og ved nåleskov 15-20 m.

Hvor der ikke er tale om kontinuerlig byudvikling, eller hvis der er tale om særligt landskabeligt værdifulde løvskove, der f.eks. kan opleves fra offentlig vej eller på anden måde, kan styrelsen afslå ophævelse helt eller delvis. I særlige tilfælde kan styrelsen nedlægge veto mod et lokalplanforslag.

Styrelsen ophæver således ikke skovbyggelinjen, hvis der er tale om byggeri, der ønskes placeret i det åbne land uden sammenhæng med den almindelige byudvikling, og normalt heller ikke, hvis der er tale om et landskabeligt værdifuldt skovbryn, typisk løvskov, der kan opleves fra offentlig vej.

Hvor det landskabelige hensyn skønnes at være særligt stort, har styrelsen i enkelte tilfælde nedlagt veto mod lokalplanen.

Der har udviklet sig en praksis i Naturklagenævnet, hvorefter nævnet normalt afslår at dispensere, hvis Skov- og Naturstyrelsen har afslået at ophæve en bygge- eller beskyttelseslinje under henvisning til en klar konflikt med landskabelige eller andre naturmæssige hensyn.”